

Tolkningsfrågor

Innebär unionsrätten, närmare bestämt artikel 15 i direktiv 2008/115/EG (EUT L 348, 2008, s. 98) och artikel 9 i direktiv 2013/33/EU (EUT L 180, 2013, s. 96), jämförda med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 1), en skyldighet för en nationell domstol att ex officio fastställa huruvida samtliga villkor för förvarstagande av en utlänning är uppfyllda, inbegripet de villkor vars uppfyllande utlänningen inte har bestritt, trots att vederbörande haft möjlighet att göra detta?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Köln (Tyskland) den 24 december 2020 –
GJ mot Ryanair DAC**

(Mål C-712/20)

(2021/C 128/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Köln

Parter i det nationella målet

Klagande: GJ

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfråga

Utgör en strejk bland ett lufttrafikföretags egen personal, vilken genomförs på uppmaning av en fackförening, en extraordinär omständighet, i den mening som avses i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 261/2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Centrale Raad van Beroep (Nederländerna) den
24 december 2020 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y mot X, Raad van bestuur
van de Sociale verzekeringsbank**

(Mål C-713/20)

(2021/C 128/16)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Centrale Raad van Beroep

Parter i det nationella målet

Klagande: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Motpart: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11.3 a i [förordning (EG) nr 883/2004] ⁽¹⁾ tolkas så, att en arbetstagare som är bosatt i en medlemsstat och arbetar i en annan medlemsstat på grundval av ett avtal om personaluthyrning, enligt vilket anställningen upphör så snart uthyrningen upphör och därefter återupptas igen, under de mellanliggande perioderna fortsätter att omfattas av den sistnämnda medlemsstatens lagstiftning så länge arbetstagaren inte tillfälligt har avbrutit arbetet i fråga?
2. Vilka faktorer är relevanta för att i sådana fall bedöma huruvida det rör sig om ett tillfälligt avbrytande av verksamheten?
3. Efter hur lång tid ska en arbetstagare som inte längre omfattas av ett avtalsmässigt anställningsförhållande tillfälligt antas ha avbrutit sin verksamhet i anställningsstaten, i avsaknad av konkreta bevis för motsatsen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29 december 2020 –
Konkursförfarande avseende Galapagos S.A., där de ytterligare deltagarna i rättegången är
konkursförvaltaren DE, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. och Prime
Capital S.A.**

(Mål C-723/20)

(2021/C 128/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Rättegångsdeltagare i det nationella målet

Gäldenär: Galapagos S.A.

Ytterligare deltagare i rättegången: DE, konkursförvaltare för Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A., Prime Capital S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att ett gäldenärsbolag vars stadgeenliga säte finns i en medlemsstat inte ska anses ha sina huvudsakliga intressen i en andra medlemsstat där bolagets huvudkontor är beläget, vilket framgår av uppgifter som är objektiva och fastställbara för tredje man, om gäldenärsbolaget – under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet – flyttade huvudkontoret från en tredje medlemsstat till den andra medlemsstaten, samtidigt som en ansökan om inledande av ett huvudinsolvensförfarande avseende bolagets tillgångar lämnades in i den tredje medlemsstaten, och det ännu inte fattats något beslut om denna ansökan?
2. Om fråga 1 besvaras nekande: Ska artikel 3.1 i förordning (EU) 2015/848 tolkas på så sätt
 - a) att domstolarna i den medlemsstat där gäldenärens huvudsakliga intressen fanns vid tidpunkten då en ansökan om att ett insolvensförfarande ska inledas lämnades in behåller sin internationella behörighet att besluta om inledande av detta förfarande, om gäldenären flyttar platsen för sina huvudsakliga intressen till en annan medlemsstats territorium efter det att ansökan lämnades in, men innan beslut om att inleda ett insolvensförfarande har fattats, och